

РЕШЕНИЕ

№ 651

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Силвия Мичева-Димитрова**

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10530** по описа за **2022** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на ЗД „Бул Инс“ АД със седалище и адрес на управление [населено място] против решение от 06.07.2022г., постановено от СРС, НО, 21-ви състав по нахд № 8715/2021г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-425/28.05.2021г., издадено от зам. председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл.644, ал.2, пр.2 във вр. с ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ във вр. с §1, т.51 от ДР на КЗ на „ЗД Бул Инс“ АД, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000,00 лева за нарушение на чл.49б, ал.2 във вр. с ал.1 от КЗ.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено като незаконосъобразно, поради неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Оспорва се твърдението, че нарушението е извършено в условията на повторност. Излагат се съображения, че едва с НП са въведени твърдения за повторност, като по този начин е нарушено правото на защита на санкционираното лице. Сочат се и други допуснати съществени нарушения - неправилно определена дата на нарушението, нарушаване на давностния срок по смисъла на чл.34 от ЗАНН, липса на изследване на въпроса редовно ли е предявена

претенцията по смисъла на чл.380 от КЗ. Твърди се несъответствие на размера на наказанието на целите и маловажност на нарушението по чл.28 от ЗАНН. Иска се съдът да отмени оспореното решение и обжалваното НП. Алтернативно се прави искане НП да бъде изменено като наложената санкция бъде преквалифицирана от такава по чл.644, ал.2 от КЗ на такава по чл.644, ал.1, т.1 от КЗ, с налагане на минималната законова санкция.

Ответната страна чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заключението на прокурора е, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Предмет на касационно оспорване е решение от 06.07.2022г., постановено по нахд № 8715 по описа за 2021г. на СРС, НО, 21-ви състав. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

СРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

В КФН, управление „Застрахователен надзор“ постъпила жалба с вх. № 91-02-370 от 21.03.2021г. от В. К. във връзка с несвоевременно произнасяне на ЗД „Бул Инс“ АД да изплати застрахователно обезщетение по застрахователна полица „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Във връзка с постъпилата жалба от КФН е извършена проверка, с която е установено следното: По повод възникнало ПТП между застрахования автомобил „Мазда“ с рег. [рег.номер на МПС] и друго МПС собственикът е подал до застрахователното дружество уведомление за настъпила щета. На 31.08.2020г. и 02.09.2020г. са извършени два огледа на автомобила. С писмо от 17.09.2020г. ЗД „Бул Инс“ АД е уведомило застрахования, че е налице тотална щета на МПС по смисъла на чл.390, ал.2 от КЗ и предстои изплащане на застрахователно обезщетение. На 14.10.2020г. между собственика и застрахователя е сключено споразумение да бъде изплатена сумата от 877,50 лева. Застрахователното обезщетение е изплатено от „Бул Инс“ АД на 30.03.2021г. Бил съставен акт за установяване на административно нарушение № Р-06-322 от 21.04.2021г. за нарушение на разпоредбата на чл.496, ал.2 от КЗ, връчен на пълномощник на дружеството въз основа, на който е издадено оспореното НП.

Представено е решение на СРС, НО, 135-ти състав от 17.03.2020г., влязло в сила на 13.06.2020г., с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-6 от 02.01.2020г. на зам. председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД „Бул Инс“ АД е наложена имуществена санкция за нарушение на чл.496, ал.2, вр. ал.1 от КЗ.

Въз основа на посочената фактическа обстановка е прието, че дружеството е извършило нарушение по чл.496, ал.2 във вр. с ал.1 от КЗ.

Съгласно посочената разпоредба срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да

е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл.380 пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. В този срок застрахователят следва да определи и изплати размера на обезщетението, или даде мотивиран отговор по предявените претенции, когато: отказва плащане, основанието на претенцията не е било напълно установено, или размерът на вредите не е бил напълно установен. В случая определеният размер на обезщетението е изплатен след повече от пет месеца след сключеното споразумение и след седем месеца, считано от предявяване на претенцията. Нарушението е доказано с писмени и гласни доказателства. Претенцията е редовно предявена по смисъла на чл.380 от КЗ.

С разпоредбата на чл.644, ал.2, пр.2 във вр. с ал.1, т.2 от КЗ е предвиден размер на имуществена санкция за повторно извършено нарушение от юридическо лице от 2000,00 лв. до 40000,00 лв. В случая дружеството е закъсняло с 4 месеца да изпълни задължението си, което е следвало да стори в срок от три месеца. Изпълнението на задължението е станало едва след намесата на КФН. Определената с НП имуществена санкция в размер на 3000,00 лв. е много под средния размер на предвидената санкция в чл.644, ал.2 от КЗ и надвишава само с 1000,00 лв. минимално предвидения. Индивидуализираният размер на имуществената санкция от органа съответства на тежестта на нарушението. С така определеното по вид и размер административно наказание ще се изпълнят и целите на чл.12 от ЗАНН.

В хода на административно-наказателното производство е установено, че касаторът е санкциониран за нарушение по чл.496, ал.2 във вр. с ал.1 от КЗ с влязло в сила на 13.06.2020г., НП № Р-10-6/02.01.2020г. на КФН. При тези данни правилно е прието, че процесното нарушение, е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. По тази причина оспореното от касатора нарушение е санкционирано като повторно извършено по реда на чл.644, ал.2, пр.2 във вр. с ал.1, т.2 от КЗ.

Действително в АУАН нарушението не е описано като повторно, но това не е основание да се приеме, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като "повторността" не е елемент от състава на нарушението по чл.496, ал.2 във вр. с ал.1 от КЗ. В случая "повторността" обуславя приложимата санкционна норма - чл. 644, ал.2, пр.2 във вр. с ал.1, т.2 от КЗ, която норма не се сочи в АУАН и не се определя от актосъставителя. Възраженията на касатора в тази насока са неоснователни.

Настоящият съд не кредитира и възраженията за неправилно определена дата на нарушението и нарушаване на давностния срок по смисъла на чл.34 от ЗАНН. Правилно в НП е посочено, че нарушението е извършено на 01.12.2020г., тъй като тримесечният срок от предявяване на претенцията на 31.08.2020г. е изтекъл на 30.11.2020г. Спазени са и сроковете по чл.34 от ЗАНН за съставяне на акта и издаване на НП.

Нарушението не може да се определи като маловажно. Изложените в тази връзка мотиви от районния съд се споделят изцяло от настоящия съд.

СРС е извършил цялостна проверка на законосъобразността и правилността на НП. Правилно са формирани вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи. Не са допуснати порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение.

С оглед на изложените съображения настоящият съд намира, че не са налице

твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие и при правилно приложение на закона и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касационния ответник следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв., определено по реда на чл.63д, ал.5 от ЗАНН вр. чл.37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.07.2022г., постановено по нахд № 8715/2021г. по описа на СРС, НО, 21-ви състав.

ОСЪЖДА „ЗД БУЛ ИНС“ АД да заплати на Комисия за финансов надзор, юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100,00 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.